

Večer, Maribor

24-12-2004

Anja Golob

GLEDALIŠKA RAZISKAVA VIA NEGATIVA - 3. DEL

O pohlepu goli in bosu

Via Negativa: Incasso. Koncept, režija: Bojan Jablanovec. Nastopajo: Kristijan Al Droubi, Petra Govc, Jaka Lah, Sanela Milošević, Mateja Pucko, Matej Recer, Katarina Stegnar, Špela Trošt, Grega Zorc, Oliver Welter (vendar ne vedno nujno vsi). Ogled: Gledališče Glej, 20. decembra 2004 ob 22.05 (repriza). Traja uro in tri četrt, nima odmora.

Huuu. Če bi sklepali po številu golih teles, ki se v dobri uri in pol zvrstijo pred publiko, bi skoraj verjeli, da prisostvujemo že naslednji epizodi sedemletne nanizanke Via Negativa, ki vsakič pod nosom pokadi drugemu smrtnemu grehu - tisti torej, ki bo obravnavala pohoto. A tiči kot kaže vzrok silnega razgaljevanja bolj v direktni asociativni navezavi denar - goli in bosu. Tretji del raziskovalnega odrskega projekta Bojana Jablanovca in vsakič nekoliko spremenjene igralske ekipe se, po lanski požrešnosti in predlanski jezi, namreč ukvarja s pohlepom, bolj natančno in scela dobesedno, ukvarja se z denarjem.

Po mojem mnenju tokrat vsekakor najzanimivejše učinkuje okvir, ki se sestoji na začetku iz drobnega papirčka namesto vstopnice z geslom "Incasso" ter nato dolge vrste ob vhodu v dvorano, ki vodi do blagajničarkine mizice. Slednja od obiskovalcev sprejema denar, poljubno vsoto, ter vestno beleži stanje, ki ga na kraju razglasi, denar pa pusti v priročni blagajni ob robu odra, da bo služil kot temeljni rekvizit prizorom posameznih igralcev, ki tvorijo predstavo. Na kraju se obod, na katerega znotraj uprizoritve večkrat učinkovito opomni pojavljanje Katarine Stegnar in njenega projekta (po uvodnem monologu, ki načenna vprašanje odnosa gledalca, vstopnine in igralca, ustvari igralka z bankovcem v potu svojega obraza oziroma v krvi svojih prstov enkratno, neponovljivo umetnino, s katero se fotografira - malo kasneje jo, lično zapakirano, prinese prodajat publiki, še malo kasneje prinese v prodajo prej posnete fotografije; ena od te limitirane 29 kosovne serije, kupljena za 200 SIT (0,83 €), je ponatisnjeno ob kritiki), zaključni sam vase s sijajno, idejno najmočnejšo potegavščino: vsak od nastopajočih prinese k svojemu poklonu s seboj lično mapico, ki vsebuje denar, ki ga je prej uporabil v prizoru. Na mapo se podpiše ter s tem bankovce in kovance spremeni v potencialno umetnino - ki je, kakopak, na koncu na dražbi, da jo gledalci lahko kupijo in odnesejo domov. S tem je krog sklenjen in poanta skrajno jasna, česar pa za predstavo v celoti ne bi mogli trditi, saj se zdi vsebina tu in tam precej šibka. K skeletnim zastavkom projekta Via Negativa kaj posebej novega ne prispeva, posamezne prizore pa bi po moje prevečkrat (kar se tiče ideje same) mogli sežeti zgolj v klišeje, kakršne ponotranjajo zdravsana rekla (denimo denarja polna usta, po...lulam se na denar ipd.), ki jim niti večinoma igralsko prepričljive, drzne izpeljave kaj dosti ne dodajajo - rečeno drugače, jih zgolj

prikazujejo in ne problematizirajo ali komentirajo. Celota se zato mestoma nevarno nagne v vode "kdo si upa več, kdo zmore/zdrži več", česar ne uspejo zaježiti niti drobci iz intimnih življenj protagonistov niti v uvodu omenjena silna težnja h goloti, ki je v nekaterih prizorih po mojem mnenju upravičena, drugje pa absolutno sama sebi namen, pa naj bodo - in tudi so - telesa še tako lepa kot slike.

Projekt kot celota je torej vsekakor zanimiv in ima svojo težo, v nadaljevanju pa bi po moje veljalo več pozornosti posvetiti vsebinskemu raziskovanju samemu, s čimer bi posamezni prizori pridobili več teže.